

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, <http://www.kp.org.pl>

Świebodzin, 11 stycznia 2016 r.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu

dotyczy: zmiana planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Masyw Chelmea
sprawę prowadzi: Paweł Pawlaczyk pawel.pawlaczyk@kp.org.pl

W związku z projektem zmiany planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Masyw Chelmea, uprzejmie informuję, że:

1. Podtrzymuję dotychczasowe stanowisko Klubu Przyrodników w sprawie warunków dopuszczalności zmiany planu zadań ochronnych. Zgodnie z art. 28 ust. 5 zdanie ostatnie ustawy o ochronie przyrody, plan zadań ochronnych może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt. Ustawodawca przyjął tu, że plan zadań ochronnych sporządza się na czas określony, a przed upływem tego czasu można go zmienić tylko w okolicznościach określonych ustawą. Intencją takiego zapisu była ochrona trwałości ustanowionego planu. W naszej ocenie, przepis ten uniemożliwia dokonanie zmiany planu zadań ochronnych z przyczyn innych, niż potrzeby przedmiotów ochrony, tj. w zarządzeniu zmieniającym nie można ująć zmian wynikających z innych przyczyn.

Przedstawiony projekt zawiera zmiany, które nie mają znaczenia dla ochrony gatunków i siedlisk przyrodniczych występujących w obszarze, a tym samym są niezgodne z delegacją ustawową do zmiany PZO.

W szczególności, w świetle delegacji ustawowej, niedopuszczalne zaś są zmiany, które osłabiałyby ochronę siedlisk przyrodniczych lub gatunków, w szczególności polegające np. na usunięciu zobowiązania właściwych podmiotów do zachowania określonych sposobów gospodarowania, dopuszczenia nieoptymalnych dla siedliska sposobów gospodarki rolnej, ograniczenia intensywności i zakresu monitoringu – jak wskazano niżej.

2. Zmiana podmiotu odpowiedzialnego za wykonanie działania ochronnego dla siedliska 9110, szczególnie w zakresie „pozostawiania wydzielającego się martwego drewna”, spowoduje pogorszenie ochrony siedliska w lasach niepaństwowych, gdyż zapis ustanawiający potrzebny środek ochronny zostanie wobec takich lasów de facto usunięty. Wskazanie Starosty jako wykonawcy tego działania w lasach niepaństwowych, jako podmiotu sporządzającego uproszczony plan urządzenia lasu, nie jest tu wystarczające, ponieważ pozostawianie lub zabieranie wydzielającego się martwego drewna ma charakter cięć przygodnych, które nie są regulowane takim planem, a po drugie – nawet gdyby Starosta

mógł wprowadzić odpowiedni zapis do uproszczonego planu urządzenia lasu, to mógłby to zrobić dopiero przy okazji rewizji takiego planu, która nie wiadomo kiedy nastąpi.

3. Dla siedliska 6510 właściwe jest właśnie użytkowanie kośne lub ewentualnie kośno-pastwiskowe, a nie użytkowanie pastwiskowe. Zapis w obecnie obowiązującym PZO jest więc prawidłowy i nie należy go zmieniać. Jako działanie obligatoryjne powinno pozostać użytkowanie kośne lub kośno-pastwiskowe.
4. Co do monitoringu nietoperzy, konieczny jest monitoring coroczny i taki zapis powinien bezwzględnie pozostać w PZO. Natomiast monitoring ten może być realizowany przez inne podmioty w ramach ich programów badawczych, o ile RDOS pozyska dane od takich podmiotów. Tj. w PZO powinien pozostać zapis o corocznym monitoringu, co wcale nie oznacza, że RDOS musi wykonywać corocznie obserwacje dublujące obserwacje wykonane przez inne podmioty. RDOS może (i powinien – dla ograniczenia oddziaływania na same nietoperze) zrealizować to działanie ochronne zawierając odpowiednie porozumienia o wykonaniu obserwacji i udostępnieniu danych z innymi podmiotami.
5. Co do monitoringu leśnych siedlisk przyrodniczych, choć można się zgodzić na jednorazowe, a nie dwukrotne w ciągu okresu obowiązywania PZO wykonanie obserwacji monitoringowych, to nie powinno to prowadzić do ograniczenia wielkości badanej w tym monitoringu próby. Według obecnego PZO miało być monitorowane, dwa razy w okresie obowiązywania PZO, „5-10% powierzchni siedliska w obszarze Natura 2000, w każdym we wskazanych terminów inne”. Jeżeli obserwacja monitoringowa ma być wykonana jednorazowo, to powinna więc objąć 10-20% powierzchni siedliska.

Nie można tu zgodzić się z argumentacją, że monitoring leśnych siedlisk przyrodniczych może być ograniczony, ponieważ jest w nich prowadzona gospodarka leśna na podstawie planu urządzenia lasu poddawanego strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko. Niezależny monitoring jest tym bardziej potrzebny, właśnie by dostarczyć danych do rzetelnego dokonania tej strategicznej oceny oddziaływania gospodarki leśnej na środowisko, a także by monitorować przyrodnicze skutki realizacji planu.

z poważaniem